

ШАҲЛО ШУКРУЛЛО ҚИЗИ

**МЕҲР
ЭЛЧИСИ**

Шеърлар

**Тошкент
«Янги аср авлоди»
2005**

84(59)6-5

Истеъдодли ёш шжодкор Шахло Шукрулло қизи мазкур шеърлар тўяламини «Меҳр элчиси» дея номлаб, Сиз азиз китобхонларга тақдим этаётир.

Ватан, меҳр-муҳаббат, бегубор болалик мавзуларида битилган шеърый машқлар ўзининг самимияти билан диққатини жалб этади. Мисраларга жо этилган туйғулар ҳароратининг тафти кўнгилга хуш сезилади.

Мазкур муъжазгина китобча хонадонингизга меҳр элчиси бўлиб кириб боришига умид қиламиз.

1031281
091

2005 2689	Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston M.
--------------	--

10

ISBN 5-633-01698-X

© Шахло Шукрулло қизи. «Меҳр элчиси».
«Янги аср авлоди», 2005 йил.

«САБОТ ИЛА ЕТГАЙ ЭЗГУ ТИЛАККА...»

Ногаҳон юракка чўг тушди. Томирларда оққан қон пўртана бўлди. Сезгилар уйгонди, туйгулар тошди. Рух вужудга сизмайди бу чоғ. Ифода истаги, изҳор эҳтиёжи содир бўлади. «Айтмасам, ёри-либ кетаман» деганларига ўхшайди бу ҳолат. Шеър шундай дунёга келади.

Эркалагинг келар багрингга босиб,
Гўдакларнинг жажжжи қўлчаларини.
Англамоқлик бахти айласин насиб,
Мусаффо наҳорнинг тилчаларини.

Бу тўрткўллик ёш қаламкаш Шаҳло Шукрулло қизининг сатрларидир. Унинг «Меҳр элчиси» деб номланган шеърлар дафтарини ўқиганимда, даставвал хаёлимдан шундай таассурот кечди.

Шаҳло 2003 йилнинг август ойида Қорақалпоғистон республикаси Элликқалъа туманида бўлиб ўтган Оролбўйи ёш ижодкорларининг «Ақчакўл илҳомлари» семинар-кенгашида қатнашиб, совринли ўринлардан бирини эгаллади. Унга яхши ният билан Ўзбекистон халқ шоири Абдулла Ориповнинг тўрт жылдлик асарлари сайланмасини ҳадя этгандик. Мана, орадан кўп ўтмай ижодкор қизимиз ўзининг янги шеърлар тўпламини Тошкентга олиб келди.

Кўлэзма билан атрофлича танишдик. Дунёга назари теранлашибди, ташибеҳлари, ўхшатишлари оддийгина бўлса ҳам, пардозланибди.

«Мен қаламнинг юраги бўлай», «Сўз билан йўлим нурли, қуёшга яқин бошим», «Юсуф нигоҳлар юракка ўт қўяди», «Йилларимни гўзал қилиб яшайман», «Ўз-ўзимни енггишим учун, Дое тушган хотира йигмайин», «Нурдан оқ гул изладим» каби мисралар Шахло сўзнинг рангларины ҳис этишини англатади. Сўзнинг ўз маъносидан бошқа кўчма маъноларини излаш сўз санъатининг зарурий шартларидан биридир. Бу ифода қувватини яширади, фикрни таъсирчан этади.

Шеърининг ҳам минг бир усули бор. Буларни ўрганиб олиш осон эмас. Мен Шахло Шукрулло қизига мана шу машаққатли йўлда собитликни тилайман. Зотан, унинг ўзи ёзганидек,

Уқдим доноларнинг битганин,
Сабот ила етгай эзгу тилакка.

Рустам МУСУРМОН

ЎЗБЕКИСТОН

Қизлар шижоати қалбни уйғотгай,
Эзгуликка муштоқ муродга етгай,
Ватанимда мудом оқ тонглаб отгай,
Муҳаббатнинг азиз макони – Ватан!

Осмоним мусаффо, замон тинч-омон,
Танти бободеҳқон ҳосили хирмон,
Дунёга мезбон элим яшар фаровон,
Меҳрнинг муқаддас манзили – Ватан!

ВАТАН, СЕНГА...

Фурур, ботиний гўзаллик Ватан улугларида,
Миллат мавқеин кўринг Ўзбекнинг ўғлонида.
Мен кутган ҳаво бўлди Ватаним боғларида,
Ибо бежирим либос ўзбек қизу жувонида.

Бағринг ишқингда тўлғонгувчи сўнмас ёғду,
Ватан, сенга нурли меҳрим малҳаму мадор бўлгай!
Олис уфқ ёнган — алвон ёноғи, кўзи оҳу,
Ватанга муҳаббатим хосиятли баҳор бўлгай!

ТИЛАК

Ўткинчи ҳисларга ўйинчоқ эмас,
Ҳаётнинг ҳақиқий дилбари бўлай.
Нигоҳлар қадалган қўғирчоқ эмас,
Меҳри дарё қалбнинг сарвари бўлай.

Ўзбек миллийлиги – гўзал бир олам,
Халқимнинг ҳар доим кераги бўлай.
Эл-юртни мадҳ этсин ҳаминша қалам,
Мен ўша қаламнинг юраги бўлай.

МЕҲР ЭЛЧИСИ...

(Мунаввара опама)

Нурли нигоҳ қаршисида ожиз меҳр ҳам бардам,
Узун мужгонимга субҳидам тушганда шабнам,
Гул-поламни қучганда илк баҳорий хуш насим,
Муҳаббатнинг манзилига бошлайди дилбар
санам.

Сиз меҳр элчисисиз, сиз меҳрибон дилдошим,
Орзум сари кетяпман, собит эрур бардошим.
Ҳилм ахлоқ устозимнинг қалб қасри мўъжазгина,
Сўз билан йўлим нурли, қуёшга яқин бошим.

ҚАЛБИМНИНГ БЕЗАГИ...

Юсуф нигоҳлар юракка ўт қўяди,
Оташ давралар севинч солиб суяди,
Андухлар қалб ўтида қолиб куяди,
Дилим гўзал орзуларга тўлган чоғ.

Гулҳаёт саҳналари бунча ярқироқ,
Кўзлар қамашмаслик-чун ҳаёдир маёқ,
Тегмайди шўх йигитлар ташлаган илмоқ,
Қалбим буюк орзулардан безанган чоғ.

Йўлларимга кириб кетар деб ўйлама,
Жаранглари ўтқир қўшиқ куйлама,
Жим, жим! Мен тўғримда ҳеч-ҳеч сўйлама,
Юрак нурли орзуларга чулғанган чоғ.

Бахтли келажак учун оқ йўл очилсин,
Орзуларим ушалсин – олам ёришсин,
Гулларнинг баргларидан ифор сочилсин,
Тароватли кўнгилда боғ яшнаган чоғ.

ҲОЛАТ

Мен бугун йиғлагим келяпти,
Хўнграбмас, инграбмас, жимгина.
Таъмалар қалбга санчилган нина,
Мен жуда йиғлагим келяпти.

Осмонлардан тушдими сўроқ,
Орзуим тубидан ўражак ўроқ.
Ё севинч, ё ғам-ғусса эмас,
Беўрин ўйингдан бездим, бас!

Умрим баҳоридан айирмагин,
Ўйларимга ин қурмагин, ин !

Мен жуда йиғлагим келяпти...

КЎЗЛАРИМДА...

Ўзим унутган сирим бордек боқасан,
Шижоатдан юрагимга ўт ёқасан,
Қулогимда дарёдек жўшиб оқасан,
Қўрқаман, кўзларимда аксинг қолар деб.

Лаҳзаларинг сирини кўзимда ёнсин,
Бедорман, ишқ куйини чалмоқда фалак.
Оддий қилиб айтма, қўшиғинг айтсин,
Ҳайратдан жимирлаб тингласин юрак.

САБО ХАБАРИ

Азизимнинг муаттар ҳидлари бор,
Нозик жуссалардан таралар ифор,
Такрорланмас рухсорин нозиклиги,
Гулларсиз келса, ёлгон мевга баҳор.

Эҳтирос уйғонар хушрўй бўйндан,
Чорлайди, муҳаббат кетмас ўйндан,
Мафтункор маҳбубнинг ажиб бир тафти,
Насим, наво келди сирли кўйндан...

ЖИДДИЙЛИКДАН ДАРС...

Шунчаки ҳайрихоҳим излайди,
Ажаб... асир қилишни кўзлайди,
Ногоҳ нигоҳимни бот-бот ўқиб,
У ўжар кўз юракка сўзлайди.

Ошуфта қалблар атрофда гирён,
Содда дил истаган сукут бир ён,
Тугёнли жиддийликдан берар дарс,
Мағрур дил кўзларидаги исён.

САЖДА

*Йўқ таъма, озори унинг,
Койишлари-дори унинг,
Бу дунёда бори унинг,
Тенгги йўқ бахтга ўхшайди.*

Ҳалима ХУДОЙБЕРДИЕВА

Мудом кўзларимда қалққан пайт севинч,
Кўздан кўзимга ўтганда ўкинч,
Мен фақат, Ўзингга қиламан ўтинч,
Меҳрибон онамни ўкситма, Оллоҳ!

Ҳеч кимларга хор қилдирмаган онам,
Ҳеч нарсага зор ҳам қилмаган онам,
Ҳеч кимлардан кам ҳам қилмаган онам,
Меҳрибон онамни ўкситма, Оллоҳ!

Билакларига мен бўлайин қувват,
Нигоҳига мунг из солган уқубат,
Менинг муҳаббатим асраган иффат,
Меҳрибон онамни ўкситма, Оллоҳ!

Баҳорларим нурланаётган қуёш,
Меҳнатга чиниқтираётган бардош,
Умрига сўрайман камида юз ёш,
Меҳрибон онамни ўкситма, Оллоҳ!

Йилларимни гўзал қилиб яшайман,
Гоҳ йиғлаб – гоҳ кулиб, ёниб яшайман,
Онаминг соғинчин билиб яшайман,
Мушфиқам чирогин сўндирма, Оллоҳ!

ХОРАЗМ ЛАЗГИСИ

Хоразмнинг лазгиси сарви навоси,
Жўшқин давраларнинг қувноқ садоси,
Лазгига тушса, Хоразм раққосаси,
Тан бериб бўларсиз масрур адоси.

Хонларни лол қилган шўх садодир бу,
Қалбларга чўғ солган шаддодидир бу,
Сирли гулзор узра илҳом келгандай,
Рақсга айланган шаббодадир бу.

УЙҒОНГИЛ, ДИЛДОР!

Исмин шивирлайди титраганча юрак,
Исмин чақирганда пинҳоний бир тилак,
Тинаётган тўлқин тўлғонади кўксимда,
Фироқдан унсиз оҳ тортади жонсарак.

Тўрткўлимнинг тўрт фасли ҳам, бу йил баҳор,
Ўн саккизга бир қадам... уйғонгил, дилдор!
Орзиқиш оғушида энтикар юрак,
Умри боқий муҳаббат кўнгилга оҳор...

ИЛТИЖО

Юракдан англаган йўлдошим бўлгай,
Жиддийликни олган бардошим бўлгай,
Хилватдаям ёпиқ сирдошим бўлгай,
Ҳиссига эрк берган Дўстдан асрагин!

Бўлгай шўх, ўзгага жиддий султоним,
Номардликка йўл қўймас сарбоним,
Тақдир жим забт этса-да сирли оним,
...Ҳиссига қул бўлган Дўстдан асрагин!

Бахт тулпори жиловин тутқизсаям,
Тахт онларин фусункор ўтказсаям,
У номардлик йўлида ютқизсаям,
Мени соф вафода Ўзинг асрагин !

ИККИ ДИЛ СУҲБАТИ...

Умрнинг мазмун завқи топилгандек илк бора,
Икки дил суҳбати руҳлантирди пинҳона:
— Холис курашларга бел боғланг мардона, лек
Гар очилса ора, деманглар «қалбим пора».

САБОТ ИЛА

Зарбимни жимитиб қўяман,
Афсус чекмайин дея кейин.
Ўз-ўзимни енгишим учун
Доғ тушган хотира йиғмайин.

Борганимда нурли манзилга,
Ёритай янада чароғон.
Қароргоҳим ям-яшил ўлка,
Ўз гаштини сурса беармон.

Яхшиликка йўйдим кетганин,
Сабр солай деб орзули юракка.
Уқдим доноларнинг битганин,
Сабот ила етгай эзгу тилакка.

ЎРГАНИШ

Сийрати бўлди аён суратсиз дийдоридан,
Дардига эм, даводир «гул ифори» доридан,
Уволи тутар дея, қўрқмайди у норидан,
Ҳойнаҳой, у гунчалар ноз қилди озоридан.

Сайёҳларга жой муздай муҳаббати кўшкига,
Лол эмасман энди, завқ гуркираган аркига,
Учади деб ўйлади ёлғонгина рашкига,
Ишонмайман оташин лаҳзаларя ишқига.
Таассуф !!!

СИРЛИ СУКУНАТ

Ҳижрон ранг сурати изим босганда,
Кўнгил дардин кўзларимга осганда,
Гоҳо олдга ўтиб, йўлим тўсганда,
Эй, сирли сукунат, сени ўйлайман.

Ногаҳонда узоқлардан кузатасан,
Ўтган вақтни ўзимда ҳам сянатасан,
Гулларни ҳаслда меҳр-ла узатасан,
Таманно сукунат, сени кутаман...

УЛУҒЛИККА УСТУН...

Камтаргина, кўнгли бамисли осмон,
Машаққатлари-чи, тараққиятга сарбон,
Фарзанд камоли учун меҳри жаҳон,
Соғ бўлинг, билим берган мураббийлар.

Меҳр эди, маржондек милтираган ёш,
Қаҳр ҳам меҳр асли зўриққанда бардош,
Нодонликдан отдиларми кўксингизга тош,
Суюкликда сарбон шлк ўқитувчим.

Иқболимиз тилагингиз қилгай порлоқ,
Бахтимиз кўргайсиз олиб мароқ,
Зиё сочган, дилни ёритган чироқ,
Улуғликка устун азиз устозларим.

МЕҲР ТЎЛА МАКТУБ...

Ёшлик бағридаги завқли гулзор деб,
Гўзал хаёлларим боғларга кирди.
Ёғду сочган дам – лаззати озордай,
Юрагимга ботиб тўлқинлар урди.

Меҳр тўла мактуб бермоқда иштиёқ,
Дўстлар-ла ўтган кун гўзал хотирот.
Дилдаги соғинчим бир хатга муштоқ,
Бу соғинич бўлгай дўст хатига қанот.

ҲОЛАТЛАР

Азоблар бўлганда руҳимни сойиб,
Йиғидан тинган ёлғиз гўдакдайман.
Мусаффо оромнинг нафаси майин,
Осуда бедорлик оғушидаман.

* * *

Савлатим булут ортида, худди, қуёшдай,
Нурлар тўколмаяпман меҳр дарёларимга.
Тирқираб жўшиб оққан қувонч кўз ёшидай,
Оҳиста шивирлар ёмғир дунёларимга.

ТАҒИН ҚАДАҲ

Ишқда сармаст бўлган сайроқи зоғ у,
Гўзал ҳаётнинг хуш наво боғи у,
Шодон кулгулари мисоли оғу,
Лекин бир боқолмайман хавф тоғи у.

Лоқайд тутиб ўзни ёлқин ташладим,
Чиндан ёнганда лабимни тишладим,
Овунай деб нурдан оқ гул изладим,
У гўзал меҳр сароблигин тушундим.

У юрак бўлиб уради қаҳ-қаҳ,
Ўзи «масту» тагин сўрайди «қадаҳ!»

РОЗИ БЎЛАР

Йўқ, бу ёлвориш эмас,
Ахир, тушун ҳурматдир асли.
...Ёзилганлар ҳаммадан яқин,
Барибир оқдир ўзин насли.

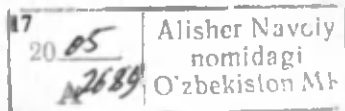
Азизим, сен йиғлама бунга,
Йиғлама, бахти бордай кулгин.
Рози бўлар, сажда қил унга,
Дуо олайлик ҳар кун – ҳар кун.

СИНГЛИМНИ СОҒИНИБ

Мужгонимга дардлар осаман,
Айрилигинг эгар бошимни.
Севинчининг йўлларин тўсаман,
Кўтаролмай қайғу тошини.

Хаёлисиз ҳеч битмайди сукут,
Жигарингсиз парчадир сукут,
Эсласанг, ҳеч ёди бўлмайди унут,
Сабоҳатим, тирил бир минут!

Эсимда туғилган куни у йўқ,
«Кимдир» эсламади, қалбга тегди ўқ,
Кўнглимни ўзингдан қилгандинг-ку тўқ,
Сингилжон, соғиндим тушимга кир...

ЎТЛИ ҲАВАС...

*Ҳ. Худойбердиеванинг
«Танланган асарлар»ини ўқиб*

Ҳайрати қалбда қайнар,
Руҳи куч, илҳом бериб.
Маъноларни сатр қайрар,
Қоғозда қаддини кериб.
Бир кучли ихлос билан,
Ташлаганим тоб илк нигоҳ
Шу ўтли ҳавас билан,
Бўлдим зўр шеърдан огоҳ...

СИЗНИ КЎРСАМ...

Сизни кўрсам ўзимни нега,
Вазмин, дадил тутиб оламан.
Оҳ, ортингиздан секин-аста,
Қараб оловланиб қоламан.

Сизни асли хуш соғинаман,
Лек бу туйғуни мудом бошлаб,
Ибо ипига боғланаман,
Ҳисларимни ичимга қоплаб.

ЮРАГИМГА БОТИБ КЕТГУНИНГЧА...

Синглимни хотирлаб

Опажоним соғиндим деб,
Ҳузуримга елибсан.
Тўрткўлга жуда талпиниб,
Сафардан тезроқ келибсан.

Ичингда бу не ғалаён,
Сездингни ё, сингилжон
Азизларинг бўлур гирён,
Билдингни ё, сингилжон.

Ҳайрон қолдим ёноғимдан,
Тўйиб-тўйиб ўлишингга..
Қор ёғса ҳам қабоғимдан,
Қучоғимга чопишингга.

Умримга етгудай тўйиб,
Ўполмадим, сингилжон!
Кўксимга ботиб кетгунигча,
Қучолмадим, сингилжон!

Қийноқда жон!
Қийноқда жон!

МАКТАБИМ

Эсенз имконларим, кетган бебошлик,
Эркаликлари ортида қолган ёшлик,
Кўзлар очилганда мисоли мошдек,
Мақтабим, бағрингга қайтгим келади.

Довонда машаққат босиб келганда,
Қалбим айвонида насим елганда,
Кеча андуҳ ила ғамга тўлганда,
Мақтабим, бағрингга қайтгим келади.

Туш эдими, қушдай снгиш учардик,
Кулгуларни ҳар қадамда қучардик,
Табассум-ла завқ шаробин ичардик,
Мақтабим, бағрингга қайтгим келади.

Бойлигим дилимдан ололмагай юлиб,
Мени мот қилишга топни шаҳд суриб,
Орзум, ушалган кун кўзларим кулиб,
Мақтабим, бағрингга бахтли бораман.

РАНГСИЗ КЎЗ ЁШЛАРИМ...

*«Камалак» болалар ташкилотининг
III анжумани таассуроти*

Билмам қанча яшадим мен ўзга оламда,
Келажакдаги соғинчни ҳис қилиб мудом.
Бўстонлиқ тоғларидамас Қофда бизлар,
Бирлашган истеъдод бўлгай бир гуруҳ ашроф.

Дув-дув ёмғир қуйди эсингдами, у оқшом,
«Семурғ» дўсти — осойиш сайрар булбуллар.
Шаддод қизлар мисли тоғдаги бодом,
Мушоирада очилди қимтинган гуллар.

Бебошлиқдаги хосиятли хотира,
Азиз дўстларимдан баҳор кезлари
Кутиб яшайман энди соғинчли салом,
Ҳаёт гўзаллигин, наҳор сўзларин.

«Семурғ»дан кўнгил узолмай кетаётиб,
Дўстларим, шижоат қаддин букманг-а!?
Хайрлашувда дил сўзларим айтаётиб,
Ёғибди рангсиз кўз ёшларим кўксимга.

ҲАЁТНИНГ БУЮК ОШИҒИ

Эркалагинг келар бағрингга босиб,
Гўдакларнинг жажжи қўлчаларини.
Англамоқлик бахти айласин насиб,
Мусаффо наҳорнинг тилчаларини.

Гўдак-оҳорий сатр – жисмнинг шеъри,
Беғубор, бебаҳо – бебош мавсумим.
Эзгуликка буркансин улар шуури,
Меҳрни асрамоқ учун масъулмиз.

Болалар борлиқнинг юракчалари,
Кулгулар жаранги умр қўшиғи.
Орзуларга кўчар тилакчалари,
Жужуқлар, ҳаётнинг буюк ошиғи!

* * *

Сўлим юрак остонангга келдим,
Сомон йўлларига бўлай деб яқин.
Туйғулар қўлидан ушлади қалбим,
Қуёшга етишиб олажакмиз тин.

ТҮРТЛИКЛАР

* * *

Муқаддас тумордаги моҳ,
Уйғоқлар хуморидаги оҳ,
Биласиз, севмаслик бу — гуноҳ,
Тавоф айланг она изларин.

* * *

Онам кўзларимда кулган офтоб,
Тунларимни ёруғ қилган моҳтоб,
Муҳаббат изҳор қилмоқ савоб,
Онам дилин англасам, Оллоҳ!

* * *

Юксалмоқ учун елкалар керак,
Демак елкалар — зиналар демак,
Зиналарга кўксим билан чиқаман,
Мени қучсин деб орзу ва тилак.

* * *

Хаёлларга чўмиб - чўмиб ухлайман,
Хаёлларим давом этар тушимда.
Ён, юрак! Осмоннинг чўғин пуфлайман,
Юлдузлар жаранглар куй-қўшиғимда.

* * *

Оллоҳ муҳрлагай пешонангга бахт,
Бахш этиб кенг уфқдек нурафшон меҳр.
Ёдгор, насиб қилгай саодатли тахт,
Умринг узоқ бўлсин, ҳаётинг порлоқ.

* * *

Тўлғониш чўққиларин кўрмаган эканман,
У чирмашди деб жонга, билмаган эканман,
Вақт ёруғлик элтиб, тонг оттирди руҳимда,
Ўтда ёндим, куймаган, ўлмаган эканман.

* * *

Эрк қанотида завққа қўндим,
Гулзорда кезган капалаклардай.
Чин камолот ишқида ёндим,
Оллоҳдан сўралган тилакдай.

* * *

Ожизман деб ўйлама асло,
Оннинг мутлоқ султони инсон.
Рўзгор файздан эмасдир жудо,
То саришта сулув бор, инон.

* * *

Кўнглимга кирганда дўстларнинг меҳри,
Мени олиб кетди бир жўшқин тўлқин.
Аста қамраганда қутлуғ он сеҳри,
Кўзларимни юрак деди, у секин!

* * *

Ёмғир томчиси тошларни ўяр,
Қорнинг сукути тилимга ботар,
Фақат сени танҳо соғинганда.
Синглим, айрилиқ армонга қўяр.

Вужудим мажолсиз руҳим судрайди,
Хаёл кўпригида қабрингга бордим.
Сукунат сен бўлиб фикрим ўрайди,
Айтгин, сингилжоним, нега жимсан, жим.

ҚАТРАЛАР

ЮРАҚДАГИ ГАПЛАР ...

Ёруғ кунлардай кўнгли очигим, сизнинг азизингиз истаган гул шу даража нозикки, кулгуларини чуқурроқ нафас олиб ўчириб қўйсангиз, сувсирагандай сўлиб қолади. У ўзини-ўзи ўрганмаган, содда, хушсухан, жилмаювчан, ҳар дам - ҳар дам мастона шўхликлари тутиб турадиган ҳамда кўнгироқдек кулгулари ҳуд-беҳуд жаранглаб, гоҳ ҳафсалани бузиб, гоҳ хушнуд қилиб юрадиган мулойимгина...

У гул Сизнинг меҳрингиздан эриб, қаҳрингиздан музлаб қолади. Унга фақатгина ошкорлик ва пинҳонлик ўртасидаги муҳаббатингиз даркор.

Гулингиз қарори қатъийдек туюлган рақибини кўргач, рашки кўрқувга айланди. Гулгун чехраси маъюслашиб, кўзларидаги бахтиёрлик сўнгандай туюлди. Шодон кулгулари тинган, овозида эса гўё баргларнинг сукунатда чирт этиб узилган саснинг ғамгинлиги бордек эди. Худди ям-яшил чинордек умидига сап-сариқ олтин куз ўз ҳукмини ўтказгандек.

Кўкси пардек юмшоқ гулнинг хавотири беўрин, у бу ҳолатга тушиши тушунмовчилик. У янглишяпти.

Нигоҳи сирли рақибини тақдири унинг «юраги» учун хавфлимас, ахир. У хавфсираган гулнинг ўзи олов исканжали бургутнинг чангалида.

СЎНДИРИЛГАН ИХЛОС

Сизларда ўлган истак менда тирилиб юрибди. Ҳаргиз ўзим сизлардан йироқда бўлсам ҳам.

Сизларнинг вазифангизга бўлган садоқатингизни, меҳру муҳаббатингизни, буни изҳор қилишдаги фидойи меҳнатингиз ҳамда журъат, ғайрат ва шижоатингизнинг қутлуғ қадамларини бир-бирига пинҳоний боғланган ҳалқалардан тузилган занжирнинг зарби олдга юрмасдек қилиб ботқоққа ботириб юборди.

Занжирнинг зарби тегмасидан олдин ташланиб улгурилган бир неча қадамлардан эзгулик йўлидаги гўзаллик яратилган эди. Шу боис мухтасар муддатда ажойиб дастур маҳлиёлари сафи кундан-кунга ортиб борарди. Шу кетишда давом этганда эди...

Лекин афсус илоннинг ёғини ялаган шайтон захрини сочиб ихлосни сўндирди, қутлуғ қадамларга захри бигиздай санчилди.

* * *

Ў-ҳў, ҳали ўзинг гунчадай бўла туриб, ҳаётнинг ўткинчи синовларидан бунча нолийсан. Жуссангдай нозик руҳий манзараларингни акс этдирадиган гулнинг табиати шоҳида тиканлар ўса бошлабди. Биласанми, бу менинг кўзимга ботяпти, бу менинг руҳимга ботяпти...

МУҲДАРИЖА

Рустам Мусурмон. «Сабот ила етгай эзгу тилакка»	3
Ўзбекистон	5
Ватан, саяга	5
Тилак	6
Меҳр элчиси	6
Қалбимнинг безағи	7
Ҳолат	8
Кўзларимда	8
Сабо хабари	9
Жиддийликдан дарс	9
Сажда	10
Хоразм лазгиси	11
Уйғонгил, дилдор	11
Илтижо	12
Икки дил суҳбати	13
Сабот ила	13
Ўрганиш	14
Сирли сукунат	14
Улуғликка устун	15
Меҳр тўла мактуб	15
Ҳолатлар	16
Тагин қадаҳ	16
Рози бўлар	17
Синглимни соғиниб	17
Ўтли давас	18
Сизни курсам	18
Юрагимга ботиб кетгунингча	19
Мақтабим	20
Раягсиз кўз ёшларим	21
Ҳаётнинг буюк ошиғи	22
Тўртликлар	23
Юракдаги гаплар (Қатралар)	25
Сундирилган иккос	26

Адабий-бадиий нашр

**ШАҲЛО ШУКРУЛЛО ҚИЗИ
(РОМАНОВА)**

МЕҲР ЭЛЧИСИ

Шеърлар

**Муҳаррир Н. НАРЗИЙ
Мусаввир Б. БОЗОРОВ
Тех. муҳаррир В. ДЕМЧЕНКО
Мусаҳҳиҳ Г. МИРЗАЕВА
Компьютерда саҳифаловчи Е. НАЗАРОВА**

ИБ № 3995

**Босишга 11.02.2005й да рухсат этилди. Бичими 70x84 1/32.
Босма тобоғи 0,875. Шартли босма тобоғи 1,02.
Адади 1000 нуска. Буюртма № 40.
Баҳоси келишилган нарҳда.**

**«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида тайёрланди.
«Ёшлар матбуоти» босмахонасида босилди.
700113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.**